

Μητροπολίτης Λαρίσης: «Πώς να μεταμορφωθούμε;»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)

Ας νιώσουμε ότι μία είναι η αξία μας, ότι είμαστε εικόνες του Θεού κι ας ταπεινωθούμε για να μεταμορφωθούμε και μαζί με τον Χριστό να αναστηθούμε. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Λαρίσης](#) και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, στο χθεσινό κήρυγμά του επί τη Εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος.

Ολόκληρο το κήρυγμα του Μητροπολίτη Λαρίσης:

Σήμερα το γεγονός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου, μας δίδει τη δυνατότητα να εξετάσουμε μια από τις πιο σημαντικές και συγκλονιστικές στιγμές της χριστιανικής ιστορίας, την Μεταμόρφωση του Χριστού. Αυτή η εξαιρετική εμπειρία που ζήσαμε πριν από πολλούς αιώνες έχει αφήσει ένα ισχυρό και ανεξίτηλο σημάδι στην πίστη και τη ζωή μας.

Στον δρόμο προς τον Όρος Θαβώρ, ο Χριστός επέλεξε τρεις από τους πιο πιστούς μαθητές του, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, για να μοιραστεί μαζί τους μια ιδιαίτερη εμπειρία. Εκεί, ενώπιον των μαθητών του, ο Χριστός μεταμορφώθηκε, και η εμφάνισή του έγινε φωτεινή και αστραφτερή σαν τον ήλιο. Με ένα εκπληκτικό θέαμα, ο Μωσής και ο Ηλίας εμφανίστηκαν και συνομίλησαν μαζί του. Αυτή η εμπειρία επιβεβαίωσε τη θεϊκή φύση του Χριστού και το μεγαλείο του έργου Του.

Η Μεταμόρφωση του Χριστού ήταν πολύ περισσότερο από μια θαυμαστή εμπειρία. Είχε βαθύτερα μηνύματα που εξακολουθούν να μας επηρεάζουν και σήμερα. Πρώτα απ' όλα, μας δίνει την ευλογία της ελπίδας. Μας υπενθυμίζει ότι πέρα από τις προκλήσεις και τις δοκιμασίες της ζωής, υπάρχει το Φως του Χριστού που μπορεί να αναγεννήσει τις ψυχές μας και να μας καθοδηγήσει στον δρόμο της αγάπης και της ειρήνης.

Επίσης, η Μεταμόρφωση του Χριστού μας διδάσκει τη σημασία της πνευματικής αναζήτησης και της συνεχούς πνευματικής εξέλιξης. Ο Χριστός εμφανίστηκε στα μάτια των μαθητών του με μια νέα φωτεινή μορφή, υποδεικνύοντας ότι η πνευματική μεταμόρφωση είναι μια ανεξάντλητη διαδικασία.

Η Μεταμόρφωση του Χριστού μας προσκαλεί επίσης να μεταμορφωθούμε. Κάθε μέρα μας παρέχει μια ευκαιρία να αναζητήσουμε το Φως της αλήθειας, να ανανεώσουμε τις ψυχές μας.

Και ρωτά ο Άγ.Νικόδημος ο Αγιορείτης, «Εμείς τι κάνουμε, μένουμε απλώς να θαυμάζουμε;». Είναι μεγάλη ανάγκη ο άνθρωπος να κατανοήσει ότι πρέπει να μεταμορφωθεί και να αγαπήσει αυτή τη μεταμόρφωση του εαυτού του και να γίνει από σκεύος ατιμίας, που μας κατάντησε η αμαρτία σε «σκεῦος εἰς τιμήν» (Α΄Θεσ.4,21). Να μεταμορφωθούμε , λοιπόν. Δηλαδή να αναμορφώσουμε, την ύπαρξή μας, την ψυχή και το σώμα.

Και στο ερώτημα πώς θα γίνει αυτό; απαντά ο απ.Παύλος και λέγει: «μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν» Ρωμ.12,2 και προσθέτει ο Άγ.Νικόδημος ο Αγιορείτης, «θα συμβεῖ αὐτό ἂν κάνουμε, ὅ,τι ἔκαναν και οἱ τρεῖς μαθηταί κατά την μεταμόρφωση. «Ἐρριψαν ἑαυτούς ἐν τῷ ἐδάφει της γῆς» και καθώς ψάλαμε σε ένα τροπάριο του εσπερινού: «ἔπεσον πρηνεῖς κάτω εἰς την γῆν διά τοφοβερόν του θεάματος· πεσόντες δέ, ἐλλάμφθησαν κατά τον νοῦν ἀπό την φωτοχυσίαν ἐκείνην· ὅθεν και ὕμνουν τον μεταμορφούμενον Χριστον σύν τῷ Πατρί και τῷ Πνεύματι».

Και είπε ο Μελωδός «πесόντες δέ, έλλάμθησαν κατά τον νοϋν» για να μας διδάξει ότι όπως οι Απόστολοι ταπεινώθηκαν πίπτοντας κάτω στη γη κατα το σώμα, και με τον τρόπο αυτό ανυψώθηκαν και καταφωτίσθηκε ο νους τους έτσι κι εμείς, αν δέν ποδοπατήσουμε το φρόνημα της σαρκός και δεν ταπεινωθούμε, με κανέναν άλλο τρόπο δεν μπορεί να ανυψωθεί ο νους μας, «οϋδέ νά έλλαμθῇ από τό θεϊον φῶς·» Έορτοδρ. σ.615

Αρχή λοιπόν της μεταμόρφωσης του ανθρώπου είναι:

- 1. Η ταπείνωση της σαρκός· Να ταπεινώσουμε τα μάτια, το στόμα, την ακοή, την επίδειξη, τη γυμνότητα.**
- 2. Το ταπεινό φρόνημα. Να εκδιώκουμε τους εγωιστικούς λογισμούς και να έχουμε την αίσθηση της αναξιότητας και ότι είμαστε οι έσχατοι των ανθρώπων χωρίς να απελπιζόμαστε.**

Να γίνουμε άνθρωποι που θα μπορούμε να λέμε το σοφό λόγο του περίφημου Ίώβ, Πίστευα ότι ήμουν σπουδαίος τώρα όμως «έφαύλισα έμαυτον και έτάκην, ήγημαι δέ έμαυτον γῆν και σποδόν» (Ιώβ.42.6)

Είναι αυτο που λέγει ο απ. Παύλος «τὰ πάντα έζημιώθην, καὶ ήγοϋμαι σκύβαλα εἶναι ἵνα Χριστὸν κερδήσω» Φιλιπ.3.8 Δηλαδή για χάρη του Χριστού και της σωτηρίας μου ζημιώθηκα κάθε τι κοινωνικό, προσωπικό «Διὸ οὐκ έκκακοϋμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ έξω ήμῶν άνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ έσωθεν ανακαινοϋται ήμέρα καὶ ήμέρα». (Β΄Κορ.4.16-18)

Άς νιώσουμε λοιπόν ότι μιά είναι ή άξία μας, ότι είμαστε εικόνες του Θεοϋ κι άς ταπεινωθοϋμε για να μεταμορφωθούμε και μαζί με τον Χριστό να αναστηθούμε.